

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/19/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4121209632
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oliver Kolenčík
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:4121209632.3

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Olivera Kolenčíka a sudkýň JUDr. Márie Malíkovej a JUDr. Renáty Pátrovičovej, v spore žalobkýň: 1/ A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX/XX, C. D. E., 2/ F. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX/XX, C. D. E., obe právne zastúpené: JUDr. Viktor Mlynek, advokát so sídlom Štúrova 43, Nitra, IČO: 53 109 538, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX/X, E., právne zastúpená: Mgr. Peter Lupták, advokát so sídlom Nám. Š. Moyzesa 3, Banská Bystrica, IČO: 43 883 907, o zaplatenie sumy 5 566,78 eura, o odvolaní žalobkýň 1/ a 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Nitra zo dňa 12. marca 2025, č. k. 36C/40/2021-353, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v časti výroku o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e .**

Žalovanej voči žalobkyniam 1/ a 2/ priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Nitra (súd prvej inštancie podľa § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) uznesením zo dňa 12. marca 2025, č. k. 36C/40/2021-353 konanie zastavil (výrok I.) a žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobkyniam 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením (výrok II.). Súd opravil číslo listu uznesenia Okresného súdu Nitra zo dňa 21.02.2025, č. k. 36C/40/2021-334 (výrok III.).

2. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na ustanovenia § 144, § 145 ods. 1, § 146 ods. 2, § 224, § 234 ods. 2, § 256 ods. 1, § 257, § 262 ods. 1, 2 CSP.

3. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na to, že žalobou, doručenou súdu dňa 24.08.2021, sa žalobkyne 1/ a 2/ prostredníctvom právneho zástupcu domáhali, aby im žalovaná zaplatila sumu 5 566,78 eura ako aj náhradu trov konania. Uviedli, že sú podielové spoluvlastníčky, každá o veľkosti 1/2 k celku, bytu č. 11, 2. poschodie, v bytovom dome - stavba so súpisným č. XXX na pozemku s parcelným číslom 450/1 na ulici B. XXX/XX, ako aj k spoločným častiach a spoločným zariadeniam domu, k príslušenstvu a k pozemku o veľkosti 1/4 k celku, katastrálne územie C. D. E., LV č. XXXX. Žalovaná je výlučnou vlastníčkou bytu č. 9 v tomto bytovom dome. Podľa nich sa žalovaná o svoj byt riadne nestará a žalobkyniam tak v príčinnej súvislosti s týmto v ich byte vzniká škoda vo forme znehodnocovania bytu vytváraním plesní a vlhnutím obvodových múrov bytu.

4. Dňa 16.02.2025 právny zástupca žalobkýň doručil súdu späťvzatie žaloby s tým, aby súd konanie zastavil, zrušil nariadený termín pojednávania a uplatnil pri otázke nároku na náhradu trov konania moderačné právo, pretože tu podľa neho existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Navrhol súdu aplikovať § 257 CSP, keďže žalobkyne podali žalobu najmä z dôvodu, že žalovaná, resp. jej už zosnulý brat, im podľa vyjadrení odborníkov, ktorí stav ich bytu skúmali ešte pred podaním žaloby, spôsobovali namietaným konaním v žalobe škodu, ktorá sa prejavovala v podobe vzniku a pretrvávania vlhkostí a plesní v ich byte.

5. Následne súd prvej inštancie konštatoval, že zo strany žalobkyň prišlo k späťvzatiu žaloby v celom rozsahu späť v priebehu konania, už v rámci prejednávania veci, pričom žalovaná so späťvzatím súhlasila. S poukazom na to súd v súlade s citovanými ustanoveniami konanie zastavil. Súd posúdil návrh žalobkyň a dospel k záveru, že v tomto prípade neprichádza do úvahy aplikácia § 257 CSP. Pokiaľ ide o majetkové pomery na obidvoch stranách, tak žalobkyňa 1/ ako aj žalovaná sú starobné dôchodkyne, pričom žalobkyňa 1/ má dôchodok vo výške 457,90 eura a žalovaná vo výške 252,60 eura. Žalobkyne nepreukázali, že sa ocitli z dôvodu prebiehajúceho sporu v takej závažnej sociálnej alebo majetkovej situácii, ktorá predstavuje dôvod hodný osobitného zreteľa. Žalobkyne uhradili v spore súdne poplatky a náklady znaleckého dokazovania. Okrem toho sa podieľali na oprave bytového domu, minimálne strechy, pričom plánujú vynaložiť ďalšie náklady na rekonštrukciu a opravu bytového domu a bytu.

6. Pokiaľ ide o predmet sporu, tak ide o klasickú žalobu o plnenie, ktorú od začiatku žalovaná namietala, pretože sa nepovažovala byť zodpovedná za stav bytu žalobkyň. Žalovaná sa v spore bránila proti tvrdeniam žalobkyň, pričom je zrejmé, že sa podieľala na nákladoch, ktoré sa realizovali na bytovom dome, čo preukázala potvrdením o zrealizovaní platby. Ešte pred začatím súdneho sporu sa žalovaná zúčastnila spoločných stretnutí ohľadne riešenia tejto veci, nikdy nebola pasívna a nebránila vykonaniu žiadnych úkonov, o ktorých mala vedomosť. Súd sa nestotožnil s tvrdeniami žalobkyň, že podanie žaloby bola jediná možnosť žalobkyň ako zistiť príčiny vzniku vlhnutia a plesnenie bytu. Súd nemal preukázané, že by žalovaná bránila vstupu do jej bytu a podobne. Ako sama uviedla, tým, že nemá právnické vzdelanie, nechala sa v spore zastúpiť advokátom tak ako žalobkyne. Súd je toho názoru, že v tomto prípade je na mieste aplikácia § 256 ods. 1 CSP, pretože žalovaná v spore vynaložila náklady na právne zastupovanie, keďže nesúhlasila s tvrdeniami žalobkyň. Práve žalobkyňami navrhnuté uplatnenie moderačného práva súdom by pre žalovanú bolo krajne nespravodlivé, pretože súd nezistil na jej strane žiadne konanie, ktorým by mala niesť zodpovednosť za to, že žalobkyne sa rozhodli vziať žalobu späť, a to bez špecifikovania dôvodu takéhoto postupu.

7. Na základe toho súd rozhodol tak, že žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobkyniam v plnom rozsahu, a to celého súdneho konania.

8. Na základe toho, že súd v uznesení zistil chybu v písaní, rozhodol ex offa (teda bez návrhu strán sporu) tak, ako je uvedené vo výroku III. uznesenia súdu prvej inštancie a vykonal predmetnú opravu.

9. Proti tomuto rozhodnutiu v časti výroku II. podali včas odvolanie žalobkyne 1/ a 2/ prostredníctvom právneho zástupcu, navrhujúc odvolaciemu súdu, aby uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil tak, že žalovanej neprizná náhradu trov konania, alternatívne tak, že žalovanej prizná náhradu trov konania voči žalobkyniam spoločne a nerozdielne v rozsahu 50 %. V podanom odvolaní žalobkyne poukázali na existenciu odvolacích dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP.

10. Uviedli, že majú za to, že v tomto prípade sú splnené podmienky na nepriznanie náhrady trov konania žalovanej, resp. aspoň na jej moderáciu. Žalobkyne podali žalobu najmä z dôvodu, že žalovaná, resp. jej už zosnulý brat, im podľa vyjadrení odborníkov, ktorý stav ich bytu skúmali ešte pred podaním žaloby, spôsobovali namietaným konaním v žalobe škodu, ktorá sa prejavovala v podobe vzniku a pretrvávania vlhkostí a plesní v ich byte. To znamená, že v prípade priznania náhrady trov konania žalovanej v celom rozsahu by toto bolo pre žalobkyne príliš rigidné a to aj s prihliadnutím na to, že žalobkyne sa len snažili predísť poškodzovaniu ich majetku, a keďže všetky predsúdne návrhy sa u žalovanej stretli s neochotou, jedinou možnosťou ako odborne zistiť príčiny vzniku vlhnutia a plesnenia ich bytu bolo výlučne v rámci súdneho konania, teda ustanovením znalca, ktorému žalovaná bola povinná umožniť vstup do jej bytu. V súvislosti s využitím moderačného práva je tiež účelné prihliadnuť na to, že žalobkyne žijú v domácnosti samé dve, pričom žalobkyňa 1/ je toho času už na starobnom dôchodku a jej príjem činí sumu cca 460 eur mesačne a žalobkyňa 2/ je momentálne doktorandkou na vysokej škole a jej príjem činí cca 1 025 eur mesačne, čo znamená, že finančná situácia žalobkyň nie je najlepšia. Taktiež, ako bolo v rámci súdneho konania riadne preukázané, žalobkyňa 1/ sa dlhodobo lieči na astmu a žalobkyňa 2/ je alergická na lepok a laktózu a tiež má rôzne kožné ochorenia, ktoré vyžadujú špeciálnu stravu a lieky, čo predstavuje pre ňu nemalé finančné zaťaženie. Z uvedeného je zjavné, že žalobkyne nemali inú možnosť, ako sa domáhať ochrany svojich práv, len podaním žaloby. Vzhľadom na uvedené dôvody tak vyplývajú také okolnosti, ktoré preukazujú existenciu skutočností hodných osobitného zreteľa v prípade žalobkyň, ktoré

v tomto prípade odôvodňujú aplikáciu § 257 CSP a to buď vo forme nepriznania náhrady trov konania žalovanej alebo jej zníženie, keďže žalovaná pred podaním žaloby zrejme nekonala voči žalobkyniam férovo a práve len jej neochotný prístup spôsobil nutnosť podania žaloby voči nej, čo znamená, že súd by tu mohol prihliadnuť aj na povahu a okolnosti tohto konkrétneho sporu a dôvody podania žaloby.

11. K žalobkyniam podanému odvolaniu sa písomne vyjadrila žalovaná prostredníctvom právneho zástupcu uvádzajúc, že odvolanie žalobkýň považuje za nedôvodné. Poukázala na svoje vyjadrenie k návrhu žalobkýň na späťvzatie žaloby a uviedla, že k podaniu žaloby žalobkyniam nedala dôvod. Na podnety právneho zástupcu žalobkýň reagovala, pričom nárok žalobkýň odmietla. Kontakt so žalobkýňami sa nevyhýbala a nimi tvrdené skutočnosti nie sú pravdivé. Nikdy neodmietla umožnenie prístupu do bytu žalovanej. Žalobkyne tak mohli zistiť skutočné príčiny stavu svojho bytu bez akýchkoľvek problémov bez potreby podania žaloby. Poukázala na zistený stav bytu žalobkýň pri obhliadke konanej dňa 05.03.2024. Je názoru, že v čase podania žaloby nebolo potrebné znalecké dokazovanie. K tvrdeniu žalobkýň ohľadom ich nepriaznivej finančnej situácii uviedla, že aj ona sama poberá starobný dôchodok vo výške 252,60 eura mesačne. Ďalej poukázala na obsah spisu, z ktorého vyplýva, že finančná situácia žalobkýň nie je až taká nepriaznivá ako uvádzajú. Žalobkyniam v oprave fasády žalovaná nebráni a ani im nebráni v realizácii opatrení, ktoré by mohli zmierniť ich nepriaznivý zdravotný stav. Má za to, že v danom konaní nie sú splnené podmienky na postup v zmysle § 257 CSP. Odvolaciemu súdu navrhla uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu ako vecne správne potvrdiť a žalovanej priznať náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

12. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací podľa § 34 CSP a po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenými osobami v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnuté rozhodnutie, prejednal odvolanie žalobkýň 1/ a 2/ bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkýň smerujúce proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie v časti výroku o nároku na náhradu trov konania je nedôvodné, preto je potrebné v tejto napadnutej časti napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdiť.

13. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

14. V danej veci súd prvej inštancie prvýkrát rozhodol uznesením zo dňa 17. februára 2022, č. k. 36C/40/2021-80 tak, že žalobu zamietol a žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobkyniam 1/ a 2/. V dôsledku podaného odvolania zo strany žalobkýň Krajský súd v Nitre uznesením zo dňa 13. septembra 2023, č. k. 5Co/72/2022-127 zrušil uznesenie súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Následne súd prvej inštancie rozhodol rozhodnutím, ktoré je predmetom tohto odvolacieho prieskumu.

15. Vzhľadom na to, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní danej veci sa zaoberal pokiaľ ide o prvoinštančné uznesenie napadnuté odvolaním žalobkýň v časti výroku o nároku na náhradu trov konania len námietkami uvedenými v odvolaní, ktorými žalobkyne namietali, že im bola nesprávne uložená povinnosť nahradiť žalovanej trovy konania, majú za to, že v danej veci existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

16. Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky je aj to, že účastník konania, ktorý v konaní, spravidla v spore, uspel, má, zásadne, právo na to, aby sa mu nahradili všetky trovy, ktoré zaplatil vo vecnej súvislosti s uplatnením tohto základného práva. Ak sa chce súd odchýliť od tohto pravidla, musí vychádzať zo zákona a túto odchýlku aj náležite odôvodniť, inak porušuje základné právo na súdnu ochranu dotknutého účastníka.

17. Zmyslom a účelom inštitútu náhrady trov konania pred všeobecným súdom je poskytnúť úspešnej strane náhradu tých trov konania, ktoré účelne vo vecnej a časovej súvislosti s konaním musela alebo bude musieť nepochybne zaplatiť, pričom by ich nemusela zaplatiť, ak by tu nebolo konanie pred všeobecným súdom. Výnimky z tohto pravidla musí ustanoviť zákon; tieto sa musia uplatňovať len za splnenia všetkých zákonom ustanovených podmienok a skôr reštriktívne, napr. takou výnimkou je nepriznanie náhrady trov konania podľa § 257 CSP (porovnaj napr. II. ÚS 31/04). Pri rozhodovaní o trovách konania v zmysle § 255 CSP v spojitosti s § 251 CSP platí, že sa hradia len preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky a že sa právo na náhradu trov konania riadi mierou procesného úspechu.

18. V sporových konaniach sa teda ohľadom náhrady trov konania uplatňuje tzv. zásada úspechu, t. j. strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov proti neúspešnej strane. Oslobodenie od povinnosti nahradiť trovy konania úspešnej strane nie je možné. Ani v prípade, ak bolo neúspešnej strane priznané oslobodenie od súdnych poplatkov (ktoré sa vzťahuje len na jej prípadnú poplatkovú povinnosť), nezabavuje ju to povinnosti nahradiť trovy konania úspešnej strane. V rámci trov úspešnej strany môžu byť priznané aj súdne poplatky zaplatené úspešnou stranou, ktoré je jej povinná neúspešná strana nahradiť. Len v prípade, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať (§ 257 CSP).

19. Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo. U žalobcu ide o plný úspech vo veci vtedy, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje so žalobným petitom, t. j. ak sa jeho žalobe vyhovel v plnom rozsahu. Strana, ktorá mala plný úspech vo veci, má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov proti strane, ktorá vo veci úspech nemala. Ak strana nemá plný úspech vo veci, vždy má čiastočný úspech vo veci, t. j. každá strana (žalobca aj žalovaný) je sčasti úspešná a sčasti neúspešná. Vo všeobecnosti platí, že ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22. júna 2011, sp. zn. 8 Sžo 215/2010). Ak mala teda strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov buď pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Ak je pomer úspechu oboch strán zhruba rovnaký, súd rozhodne, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

20. Odvolací súd preskúmavajúc dôvodnosť podaného odvolania dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, vec správne právne posúdil a následne vecne správne rozhodol, keď dospel k záveru, že žalobkyne 1/ a 2/ zavinili zastavenie konania, keď vzali žalobu voči žalovanej späť bez toho, aby žalovaná v zmysle žaloby plnila to, čo žalobkyne žalobou žiadali. Odvolací súd teda nezistil dôvodnosť námietok žalobkyň, ktoré by odôvodňovali procesný postup v zmysle § 388 CSP tak, ako to navrhovali v podanom odvolaní, a to tak, aby odvolací súd nepriznal žalovanej náhradu trov konania, alternatívne, aby ich výšku súd moderoval.

21. Odvolací súd však v súvislosti s predmetnou vecou poznamenáva, že ak teda dôjde k zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, potom je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách, teda aj na strane žalobcu, aj na strane žalovaného. Pokiaľ žalobca žalobu musel zobrať späť pre správanie žalovaného, potom je potrebné konštatovať, že žalovaný procesne zavinil zastavenie konania. Ak by žalobca žalobu zobral späť bez udania dôvodu alebo bez toho, aby išlo o reakciu na správanie žalovaného, a teda nemožno pričítať procesné zavinenie žalovanému, znáša trovy žalovaného žalobca.

22. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti dospel odvolací súd k rovnakému záveru, ako súd prvej inštancie s tým, že súd prvej inštancie správne rozhodol, keď o trovách konania rozhodol v zmysle § 256 ods. 1 CSP, a teda že náhradu trov konania priznal strane, ktorá nezavinila zastavenie konania, teda žalovanej. Odvolací súd posudzujúc dôvodnosť podaného odvolania pri preskúmaní veci postupoval v zmysle príslušných ustanovení Civilného sporového poriadku, a to konkrétne § 256 ods. 1, keďže zistil, že boli splnené zákonné podmienky na to, aby súd uložil povinnosť nahradiť trovy konania žalovanej žalobkyniam 1/ a 2/.

23. Súd prvej inštancie sa správne obmedzil na skúmanie procesného zavinenia na zastavení predmetného konania, a to v tom smere, že skúmal, z akého dôvodu vzali žalobkyne žalobu späť

voči žalovanej. V podaní zo dňa 14.02.2025, ktorým žalobkyne zobrali svoju žalobu v celom rozsahu späť uviedli, že žalobu podali z dôvodu, že nemali inú možnosť ako sa domáhať ochrany svojich práv, t. j. ochrany svojej nehnuteľnosti pred jej poškodením škodlivým správaním žalovanej v spojení s nechotným prístupom žalovanej na vykonanie nápravy. Žalobkyne zároveň žiadali súd, aby uplatnil svoje moderačné právo a žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov konania v zmysle ust. § 257 CSP, predovšetkým z dôvodu ich nepriaznivej finančnej a zdravotnej situácie, keď žalobkyňa 1/ je dôchodkyňou s príjmom 460 eur a žalobkyňa 2/ je doktorandkou s príjmom 1 025 eur. Odvolací súd na tomto mieste konštatuje, že dôvody uvádzane žalobkyňami v podanom návrhu na späťvzatie žaloby a rovnako tak v podanom odvolaní, nie sú spôsobilé privodiť zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie, tak ako žiadali, a žalovanej nepriznať nárok na náhradu trov konania v zmysle § 257 CSP. Pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa súd prihliada na majetkové, sociálne, osobné, zárobkové a iné pomery všetkých strán sporu (teda nielen tej strany, ktorú by podľa všeobecných ustanovení zaťažovala povinnosť nahradiť trovy konania, ale aj tej strany, ktorej majetková sféra by bola výnimočným nepriznaním náhrady trov dotknutá) a všímať si aj okolnosti, ktoré viedli strany k uplatneniu nároku na súde a ich postoj v konaní (R 24/1964). Dôvodom spočívajúcim v pomeroch strán je napríklad skutočnosť, že sa strana, ktorá nemala úspech vo veci, ocitne v takej závažnej sociálnej alebo majetkovej situácii, ktorá predstavuje dôvod hodný osobitného zreteľa. Je však nutné prihliadnuť aj na pomery druhej strany sporu. Ustanovenie § 257 neslúži na zmierňovanie alebo odstraňovanie majetkových rozdielov medzi stranami (pozri nález Ústavného súdu ČR, I. ÚS 2862/07). Použitie § 257 CSP neodôvodňuje ani fakt, že strana nie je solventná, alebo že zárobková a majetková situácia strany, ktorá v spore zvíťazila, je lepšia ako u jej protistrany. Toto ustanovenie má slúžiť na odstránenie neprimeranej tvrdosti, teda, inými slovami, na dosiahnutie spravodlivosti pre strany sporu, pokiaľ ide o vedenie súdneho konania a jeho výsledok. V tomto smere odvolací súd uvádza, že pokiaľ žalobkyne odôvodňovali potrebu aplikácie § 257 CSP z dôvodu ich nepriaznivej finančnej situácie, keď žalobkyňa 1/ je starobnou dôchodkyňou s príjmom vo výške 457,90 eura, nepovažoval odvolací súd dané skutočnosti za relevantné. Žalovaná je rovnako tak starobnou dôchodkyňou, pričom jej príjem činí 252,60 eura, čo vzhľadom na príjem žalobkyne 1/ a žalobkyne 2/ nie je možné vnímať ako dôvod hodný osobitného zreteľa na strane žalobkýň. Odvolací súd tak považuje finančnú aj sociálnu situáciu oboch sporných strán za porovnateľnú.

24. Odvolacia námietka žalobkýň, že dôvodom na podanie žaloby vo veci samej bola nechota žalovanej na umožnenie vstupu do jej nehnuteľnosti, aby sa zistil dôvod vlhnutia a vzniku plesní v byte žalobkýň, súd nepovažoval za dôvodnú. Z obsahu spisu nevyplýva žiadna taká skutočnosť, že by žalovaná bránila vstupu do svojej nehnuteľnosti na preukázanie vzniku plesní a vlhkosti v byte žalobkýň, pričom je zrejmé, že žalovaná sa podieľala na nákladoch, ktoré sa realizovali na bytovom dome, čo preukazuje potvrdenie o zrealizovaní platby. Súd prvej inštancie mal z vykonaného dokazovania preukázané, že žalovaná nijakým spôsobom nebránila vykonaniu takých úkonov, ktoré by umožňovali vykonať nápravu škôd, či iné úkony na predchádzanie poškodenia bytu žalobkýň. Vzhľadom na uvedené tak odvolací súd nepovažoval za dôvodné tvrdenie žalobkýň, že podanie žaloby voči žalovanej bol jediný spôsob, akým mohlo dôjsť k zisteniu príčiny vlhnutia a plesnivenia bytu žalobkýň. Súd prvej inštancie tak správne dospel k záveru, že k zastaveniu konania došlo procesným zavinením žalobkýň 1/ a 2/, keď žalobu vzali v celom rozsahu späť, pričom tak nespravili z dôvodu plnenia žalovanej v zmysle žaloby.

25. Vzhľadom na uvedené, a vychádzajúc z okolností danej veci ako aj nepreukázania iných okolností viažucich sa k osobám žalobkýň 1/ a 2/, bolo potrebné rozhodnúť tak, že žalovanej sa priznáva nárok na náhradu trov konania, keď nedošlo k existencii dôvodov hodných osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP, tak ako to správne vyhodnotil aj prvoinštančný súd.

26. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd konštatuje vecnú správnosť uznesenia súdu prvej inštancie v napadnutej časti trov konania, v dôsledku čoho postupoval procesným postupom v zmysle § 387 ods. 1 CSP a uznesenie ako vecne správne potvrdil.

27. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovaná má voči žalobkyňami 1/ a 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

28. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta Civilného sporového poriadku v spojení s § 3 ods. 10 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).